

Takmer posledný mohykán

Voľakedy vyhľadávané školské majetky ako súčasť vzdelávania študentov v praxi. Dnes už o nich takmer nepočuť. Školské hospodárstvo v Trnave je jedným z posledných na Slovensku. Je však príkladnou ukážkou toho, ako sa dá skĺbiť vzdelávanie žiakov v praxi a šírenie dobrého mena v poľnohospodárstve.

Musí to byť nielen o odbornosti, ale aj o odvahe, nadšení a presvedčení, že má význam aj pri neradostnom stave poľnohospodárstva a jeho nedocenení v očiach verejnosti roky podporovať výchovu a vzdelávanie detí, ktoré sa rozhodli ísť cestou práce na poli a so zvieratami.

S deťmi treba pracovať, potom prídu výsledky

Trnavské Školské hospodárstvo začalo existovať v roku 1951. Ideálna poloha pri žiakoch – doslova čo by kameňom cez plot dohodil – zaručuje, že študenti tamojšej Strednej odbornej školy poľnohospodárstva a služieb na vidieku v Trnave sú na školskom hospodárstve priam varení-pečení. Teóriu z kníh si tam precvičuje približne trištvrte študentov. Za to, že hospodárstvo funguje a naďalej zachováva tradíciu napojenia školy na prax, vďačí jeho riaditeľ najmä Trnavskému samosprávnemu kraju.

„Školských majetkov, neskôr školských hospodárstiev, bolo kedysi oveľa viac. Postupne sa však vytrácal záujem o štúdium poľnohospodárskych odborov, chýbali žiaci. Majetky sa tak čo raz viac vyradzovali zo siete školských zariadení. My sme prežili. Dnes si vytvárame aj svoje zdroje a poberáme aj financie z rozpočtu samosprávneho kraja,“ hovorí riaditeľ Školského hospodárstva v Trnave Ľubomír Majerčík. Práve Trnava je tak príkladom, ako zachovávať tradície regionálneho poľnohospodárstva vo vzťahu k výchove novej generácie mladých poľnohospodárov.

„Základné návyky a zručnosti sa nemôže študent naučiť až zamestnaním, to už je neskoro. Najskôr si musí osvojiť jednoduché veci – ako držať motyku, strihať vinohrad – a na to sme tu my v školskom hospodárstve. Túto činnosť v poľnohospodárstve, prácu so zvieratami, by mal žiak v praxi na školskom hospodárstve spoznávať najmä prvé dva roky školy. Až v 3.-4. ročníku je ideálne umiestňovať budúcich absolventov školy do zamestnania“, približuje nám riaditeľ Ľubomír Majerčík.

Školské hospodárstvo v Trnave je ako malé družstvo. Pre študentov a ich výučbu v praxi robí na 320 ha pôdy celú rastlinnú výrobu, krmoviny, obilniny. Kvôli študentom sa zameriava aj na pokusy s odrodovými pšenícami či kukuricami, pričom ich výsledky žiaci využívajú vo svojich záverečných maturitných prácach. Okrem toho sa starajú o ošípané, kozy, ovce, poníkov, chovajú sliepky, kačice či holuby. Medzi deťmi je žiadaná aj príprava zvierat na súťaže.

„U nás tú prípravu deti robia samé a v lete trvá aj 4-5 týždňov. Niektoré poľnohospodárske podniky by aj dali svoje vlastné zvieratá na výstavy, ale nemajú ani ľudí, ani peniaze na to, aby zvieratá prichystali. Keďže všetko je o peniazoch, hľadáme aj my sponzorov, aby sme napríklad mohli deťom na výstavy pripraviť aj reprezentatívne oblečenie s logom školy a hospodárstva. Hneď je to potom inak vnímané a sebavedome sa cítia aj naši študenti,“ dodáva riaditeľ.

So štatútom zdravého chovu

Perlou trnavského školského hospodárstva je však chov holsteinskeho dobytku. „Robíme embriotransfer, býkov do prirodzenej plemenitby. Máme jeden z najčistejších a najzdravších chovov. Získali sme štatút zdravého chovu zbaveného akýchkoľvek chorôb, čím môžeme predávať zvieratá do prirodzenej plemenitby, ako aj plemenný materiál,“ približuje úspechy v chove hovädzieho dobytku L. Majerčík.

Školské hospodárstvo chová 85 kusov dojníc. Ich vysokokvalitné mlieko predáva na spracovanie do levických mliekarní a približne 380 litrov denne si odnesú zákazníci z mliečneho automatu.

